

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III 26 У 10406/14
30.10.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Живане Ђукановић, председника већа, Јелене Тишма-Јовановић и Љиљане Јевтић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Николић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца _____ из _____, стан _____, против туженог Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, 11000 Београд, Булевар Краља Александра бр. 15, ради поништаја решења туженог број: 07-00-01711/2014-03 од 03.07.2014. године, у предмету приступа информацијама од јавног значаја, у нејавној седници већа одржаној дана 30.10.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиоца, изјављена против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе у Новом Саду бр. 03/45/6-012-2/14-2 од 06.05.2014. године. Првостепеним решењем одбијен је захтев _____ из _____ за слободан приступ информацијама од јавног значаја у делу којим је тражио да му се достави податак о подносиоцу пријаве поднете против њега дана 17.04.2014. године.

У тужби поднетој Управном суду, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, сматрајући да су њиме повређене одредбе Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и заштити података о личности и Закона о заштити података о личности. Првостепени орган, а то је у потпуности прихватио и тужени као другостепени орган, није извео све потребне доказе које је тужилац предлагао у управном поступку, чиме је дошло и до повреде правила управног поступка а све на штету тужиоца. Стога предлаже да

се тужба уважи и поништи решење туженог органа.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему при разлозима датим у образложењу оспореног решења и посебно истакао да се ставом који је тужени орган изнео у оспореном решењу, не доводи у питање право тужиоца да податке о подносиоцу пријаве против њега, евентуално, прибави у неком другом поступку, али не кроз правни институт пружања информација од јавног значаја.

Одлучујући у овом управном спору без одржавања усмене јавне расправе, сагласно одредби члана 33. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” бр. 111/09) будући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања пред судом и испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у смислу одредбе члана 41. став 1. истог закона, Управни суд је, након разматрања навода тужбе, одговора на тужбу и списка које је тужени орган доставио суду, оценио да тужба није основана.

Из образложења оспореног решења произилази да је тужени орган, одбио жалбу тужиоца изјављену против првостепеног решења при чему је у разлозима образложења оспореног решења тужени навео да је увидом у списе предмета утврђено да је тужилац дана 22.04.2014. године, поднео првостепеном органу захтев којим је, позивајући се на Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја, између осталог, тражио информацију о подносиоцу пријаве која је поднета против њега дана 17.04.2014. године а на основу које пријаве је, како је тужилац навео у свом захтеву, уз асистенцију припадника полиције, био удаљен са свог радног места – из канцеларије која се налази у Пословном центру “НИС-а” а.д. Нови Сад. Поступајући по тужиочевом захтеву, првостепени орган је првостепеним решењем одбио његов захтев с позивом на одредбе члана 9. тачка 1. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја и члана 74. Закона о полицији. У поступку одлучивања по жалби, тужени орган је навео да, имајући у виду да је поднетим захтевом тужилац тражио, између осталог, податке о подносиоцу пријаве поднете против њега дана 17.04.2014. године, то је по налажењу туженог органа, несумњиво да се ради о информацијама које представљају податке о личности у смислу члана 3. тачка 1. Закона о заштити података о личности (“Службени гласник РС” бр. 97/08...107/2012) а које информације се не могу учинити доступним јавности као информације од јавног значаја због тога што “оправдани интерес јавности да зна”, као битан елеменат појма информације од јавног значаја, подразумева обавезу органа власти да ту информацију учини доступном и сваком другом потенцијалном тражиоцу, медијима, или јавности генерално. Стога тужени

орган закључује да доступност података о лицу које је против тужиоца поднело пријаву МУП-у и на основу које је МУП интервенисао, не може да буде општег карактера јер би њихова доступност у својству информација од јавног значаја, на основу Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, могла озбиљно да угрози право на приватност односно на заштиту личних података подносиоца пријаве а при чему, по мишљењу туженог органа, нису испуњени услови за примену изузетака прописаних одредбом члана 14. Закона о слободном приступу информацијама од јавног значаја, у смислу које одредбе власти неће тражиоцу омогућити приступ информацијама од јавног значаја ако би тиме повредио право на приватност, право на углед или које друго право неког лица, осим у случајевима из тачке 1., 2. и 3. наведеног члана закона, односно ако се ради о случају да је лице у односу на које се тражи информација на то пристало, ако се ради о личности, појави или догађају од интереса за јавност, или се ради о лицу које је својим понашањем, нарочито у вези са приватним животом, дало повода за тражење информације.

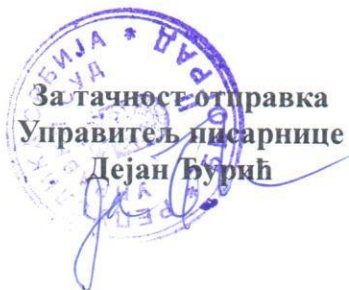
По оцени Управног суда, тужени орган је правилно оспореним решењем одбио жалбу тужиоца изјављену на првостепено решење налазећи да је првостепени орган на правилно утврђено чињенично стање, правилно применио материјално право. Суд је ценио и друге наводе тужбе, али налази да они не могу да буду од утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења као и да тужилац у свако доба евентуално може да поднесе захтев за увид у списе предмета надлежног органа и да тако добије информацију о подносиоцу пријаве против њега.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву ове пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 30.10.2014. године, III 26 У 10406/14

Записничар
Снежана Николић, с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић, с.р.

СК